

Rep.Nr.

2011/2839

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 31 OKTOBER 2011.

5DE KAMER.

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief + verzending naar de Arbeidsrechtbank te
Brussel

In de zaak:

ETHIAS N.V., met maatschappelijke zetel
gevestigd te 4000 LUIK, rue des
Croisiers 24.

Appellante, vertegenwoordigd door Mr.
M. VERGOTE, advocaat te Brussel.

Tegen:

D R

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr.
A. STEURS loco Mr S. WAHIS, advocaat te
Brussel.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 28 oktober 2010;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 13 december 2010;
- de conclusies en syntheseconclusies van de partijen;

Gelet op de neergelegde stukken van de partijen.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 3 oktober 2011 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer D. wordt als buschauffeur tewerkgesteld door de MIVB, waarvan de NV Ethias (hierna genoemd de NV) verzekeraar arbeidsongevallen is.

Op 29 september 2006 maakte de heer D. in een rapport melding van een incident dat plaatsgegrepen had op dezelfde dag, en waarbij hij door de bestuurder van een andere wagen zou zijn bedreigd, zelfs met de dood. Het staat niet ter discussie dat de heer D. op deze dag om 13 uur het stil alarm in werking stelde en om interventie vroeg, waarna een ploeg ter plaatse kwam doch geen vaststellingen kon doen daar de betrokken automobilist reeds vertrokken was.

Op 30 september 2006 vulde hij een verklaring van arbeidsongeval in, die werd gevolgd door een aangifte van arbeidsongeval door de werkgever aan de NV op 3 oktober 2006.

Met brief van 4 oktober 2006 vroeg de NV aan de heer D. bijkomende inlichtingen, die de heer D. op 15 oktober 2006 verstrekke.

Met brief van 24 oktober 2006 weigerde de NV tussenkomst te verlenen, daar de heer D niet het bewijs zou leveren van een plotse gebeurtenis.

Met brief van 12 februari 2007 vroeg de raadsman van de heer D aan de NV de feiten alsnog als arbeidsongeval te erkennen, waarna de NV met brief van 23 februari 2007 haar stelling bevestigde.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 5 april 2007 vorderde de heer D voor de Arbeidsrechtbank te Brussel de veroordeling van de NV tot betaling van een provisioneel bedrag van 25.000 EUR voor de gevolgen van het arbeidsongeval waarvan hij het slachtoffer was op 29 september 2006; ondergeschikt vorderde hij de aanstelling van een deskundige met de gebruikelijke opdracht inzake arbeidsongevallen.

De heer D vorderde tevens de veroordeling van de NV tot de gerechtelijke intrest en tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 28 oktober 2010 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en zegde voor recht dat de heer D op 29 september 2006 het slachtoffer was van een arbeidsongeval. Alvorens verder recht te doen werd dr. G. Waterplas aangesteld als deskundige.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 13 december 2010 tekende de NV hoger beroep aan tegen dit vonnis. Zij vorderde dat het arbeidshof de oorspronkelijke vordering van de heer D ongegrond zou verklaren.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

Aan de orde is de vraag of de heer D op 29 september 2006 al dan niet het slachtoffer was van een arbeidsongeval.

Artikel 7 eerste en tweede lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (hierna de Arbeidsongevallenwet) bepaalt:

"Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeidsongeval aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van de overeenkomst. [...]"

Met toepassing van deze bepaling dient het slachtoffer van het arbeidsongeval of zijn rechthebbenden aantonen dat het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen en een letsel heeft veroorzaakt.

Wanneer aangetoond wordt dat het ongeval overkomen is tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, geldt een vermoeden dat het ook door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen. Dit vermoeden is weerlegbaar, zodat de verzekeraar arbeidsongevallen het tegenbewijs kan leveren, en bijgevolg kan aantonen dat, wanneer het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen, het niet door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen.

Om het bewijs te leveren van het bestaan van een arbeidsongeval (niet arbeidswegongeval) moeten het slachtoffer of diens rechthebbenden het bewijs leveren van het bestaan van een letsel en van een plotselinge gebeurtenis overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

b.-

De plotselinge gebeurtenis wordt omschreven als een tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in tijd en ruimte omschreven element waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich

heeft voorgedaan, zonder dat evenwel vereist is dat dit element kan onderscheiden worden van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

(vgl. Cass. 19 februari 1990, R.W. 1990-91, 393; Cass. 13 oktober 2003, J.T.T. 2004, 40; Cass. 24 november 2003, J.T.T. 2004, 34)

De verklaring van het slachtoffer is op zich onvoldoende als bewijs van de plotse gebeurtenis, wanneer zij niet wordt ondersteund door voldoende eensluidende en overeenstemmende gegevens.

(vgl. Arbh. Brussel 19 juni 2000, De Verz. 2000, 642; Arbh. Luik 7 november 2001, De Verz. 2002, 377)

De eigen verklaring van de getroffene volstaat niet om het bewijs te leveren van de plotse gebeurtenis, maar dient te worden bevestigd door bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens.

(vgl. Arbh. Gent 19 april 1990, J.T.T. 1990, 269)

Wanneer geen rechtstreekse getuigen het ongeval hebben gezien mag het bewijs worden geleverd door alle wettelijke middelen. Indien dit niet zou worden aanvaard, betekent dit dat het slachtoffer van een arbeidsongeval zonder getuigen in de onmogelijkheid zou verkeren het bewijs te leveren van de plotse gebeurtenis.

Het bewijs van de plotse gebeurtenis kan bijgevolg worden geleverd door alle wettelijke middelen, getuigen inbegrepen, en door ernstige en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

De heer D houdt voor dat de plotselinge gebeurtenis te vinden is in het feit dat hij tijdens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst door de bestuurder van een ander voertuig werd bedreigd, mogelijk met de dood.

In voorliggende betwisting zijn er voldoende ernstige en met elkaar overeenstemmende gegevens vermoedens die het bewijs van de door de heer D aangehaalde plotse gebeurtenis opleveren, meer bepaald:

- de onmiddellijke aangifte van het incident aan de werkgever op 29 september 2006, dag van de feiten
- de onmiddellijke verklaring van aangifte van arbeidsongeval
- het feit dat de heer D op het ogenblik van de feiten zelf het stille alarm in werking heeft gesteld en de dispatching van de werkgever heeft gewaarschuwd.

Ten onrechte argumenteert de NV dat de door de heer D diverse afgelegde verklaringen tegenstrijdigheden bevatten. Ter zake merkt het arbeidshof met de heer D op dat zijn verklaringen geen tegenstrijdigheden bevatten, doch enkel een langere of kortere versie van de feiten vermelden.

c.-

Met letsel wordt elke gezondheidsschade bedoeld.
(vgl. J. Petit, A.P.R. Tw. Arbeidsongevallen, Story-Scientia, Gent 2005, nr. 178)

Naar het oordeel van het arbeidshof toont de heer D eveneens het bestaan van een letsel aan, en zulks aan de hand van de diverse arbeidsongeschiktheidsattesten. Dat deze attesten melding maken van een 'ziekte' belet niet dat de aandoening van de heer D wel degelijk een letsel uitmaakt.

Psychische stoornissen kunnen inderdaad eveneens een letsel in de zin van de Arbeidsongevallenwet zijn.
(vgl. Arbh. Brussel 12 maart 2001, Soc. Kron. 2003, 333; Arbh. Antwerpen 29 januari 2002, Soc. Kron. 2001, 386)

Ten onrechte argumenteert de NV dat het letsel niet het gevolg is van het bewezen incident op 29 september 2006, doch dat de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van depressie, veroorzaakt door eerdere incidenten met busreizigers of andere weggebruikers.

Nog afgezien van het feit dat dit bevestigt dat de arbeidsongeschiktheid een gevolg is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, belet niets dat de arbeidsongeschiktheid vanaf 30 september 2006 wel degelijk het gevolg is van het laatste incident, dat bovenop de andere incidenten aanleiding gaf tot de arbeidsongeschiktheid.
(vgl. Arbh. Antwerpen 5 februari 2007, Soc. Kron. 2009, 323)

In welke mate de arbeidsongeschiktheid van de heer I veroorzaakt werd door dit laatste incident, zal worden onderzocht door de door de eerste rechter terecht aangestelde deskundige.

d.-

Artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet bepaalt dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden naast het bestaan van een letsel een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel behoudens tegenbewijs vermoed

wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Vermits de heer D het bestaan van een plotselinge gebeurtenis aantoonde en van een letsel, wordt dit letsel vermoed door het ongeval te zijn veroorzaakt.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank oordeelde dat de heer D het slachtoffer was van een arbeidsongeval op 29 september 2006.

Het hoger beroep is bijgevolg ongegrond.

★

★

★

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond, bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de NV in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen vereffend op 160,36 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof;

Verzendt de zaak met toepassing van artikel 1068 tweede lid Ger.W. naar de Arbeidsrechtbank te Brussel.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

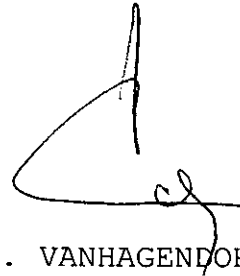
Mr. D. RYCKX: Raadsheer,

E. MAGNUS: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

D. VANHAGENDOREN : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

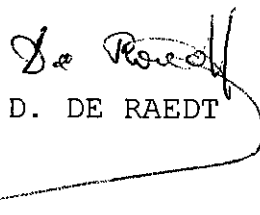
En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

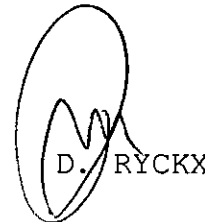

E. MAGNUS

D. VANHAGENDOREN

D. DE RAEDT

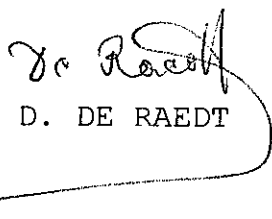

D. RYCKX

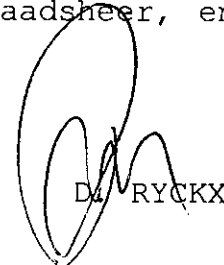
De heer E. MAGNUS, Raadsheer in sociale zaken als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. Wb. wordt het arrest ondertekend door Mr D. RYCKX, Raadsheer en Mr D. VANHAGENDOREN, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 31 oktober 2011 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

D. RYCKX